

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1614
28.06.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp. 253 16.07.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea Legii tinerilor nr. 350 din 21 iulie 2006*, inițiată de 41 de parlamentari din Grupurile parlamentare ale PSD, PNL, PRM, PD, UDMR, PC și 1 deputat independent (Bp. 253/2007).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea *Legii tinerilor nr. 350/2006*, în sensul reorganizării Fundației Naționale pentru Tineret, prin schimbarea denumirii acesteia, dar, în special, a prevederilor vizând patrimoniul fundației constituit și din imobilele – construcții și terenuri care au fost în posesia structurilor centrale ale fostei Uniuni a Tineretului Comunist, plus alte active.

Din *Expunerea de motive* rezultă că inițiatorii consideră că este necesar „un plus de precizări în ceea ce privește Fundația Națională pentru Tineret”, dat fiind existența unor „alte structuri cu denumire

identică sau apropiată”, deși obiectul de activitate ca și modalitățile de înființare ale acestora „*sunt diametral opuse*”.

II. Propuneri și observații

1. Atât din *Expunerea de motive*, cât și din partea dispozitivă a propunerii legislative rezultă că se dorește reorganizarea Fundației Naționale pentru Tineret, iar în realitate, se propune doar schimbarea denumirii acesteia.

Or, reorganizarea unei persoane juridice reprezintă un procedeu juridic de contopire sau de divizare în care sunt antrenate cel puțin două persoane juridice existente, sau care iau astfel ființă, iar modificările produse afectează persoanele juridice participante. Astfel, în doctrina juridică s-a conturat opinia că nu se poate considera că avem de a face cu o reorganizare, în sens juridic, atunci când este vorba de producerea unor modificări în interiorul numai al unei singure persoane juridice.

În plus, considerăm că noua denumire propusă fundației, respectiv Consiliul Național al Fundațiilor pentru Tineret – persoană juridică de drept privat și de utilitate publică, autonomă, neguvernamentală, apolitică și fără scop lucrativ - alături de cealaltă persoană juridică, Consiliul Național al Tineretului – având statut juridic tot de „*persoană juridică de drept privat și fără scop patrimonial, de utilitate publică, neguvernamentală și autonomă*” și al cărei obiect de reglementare se regăsește în Secțiunea a 3-a a aceleiași Legi nr. 350/2006, ar crea confuzii, și, deci, dificultăți în aplicare.

2. Referitor la patrimoniul fundației, apreciem că trebuia să se clarifice situația juridică în prezent a respectivelor imobile, dar și a activelor în cauză, fiind întocmită o anexă a lor, ca parte integrantă din lege. Necesitatea acestor clarificări este imperios necesară, întrucât, spre exemplu, cu privire la imobile au fost posibile și situații ca cea prezentată în cele ce urmează:

- potrivit art. 6 alin. (2) din *Decretul-lege nr. 150/1990 privind înființarea fundațiilor pentru tineret*, „*Bunurile, inclusiv fondurile bănești, aflate în patrimoniul fostei organizații a tineretului comunist, administrate în trecut pe plan central, trec în conservare la stat; regimul juridic al acestora urmează a fi stabilit ulterior, cu consultarea organizațiilor de tineret legal constituite la nivel național și a*

reprezentanților consiliilor fundațiilor pentru tineret din județe și municipiul București”;

- acest regim juridic a fost stabilit prin *Legea nr. 146/2002 privind regimul juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București și al Fundației Naționale pentru Tineret, cu modificările și completările ulterioare*, care la art. 1 prevede că „*Prezenta lege are ca obiect stabilirea regimului juridic al fundațiilor județene pentru tineret și a municipiului București, precum și regimul juridic al patrimoniului care a aparținut fostei Uniuni a Tineretului Comunist – UTC*”.

Din forma inițială a Legii nr. 146/2002, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166/2002*, au fost abrogate prevederile vizând Fundația Națională pentru Tineret (fiind incluse în *Legea nr. 350/2006*). Rămâne, însă, ca fiind necesară clarificarea situației juridice a tuturor imobilelor care au aparținut acestei uniuni la data de 22 decembrie 1989, ținând cont și de inventarul întocmit în baza prevederilor art. 59 din lege, inclusiv cu privire la circuitul juridic al acestora, de la data de 22 decembrie 1989 și până în prezent;

- în baza Legii nr. 350/2006, în forma sa inițială, la art. 14 și în anexă, respectiv pct. 1 al acesteia, era inclus în patrimoniul Fundației Naționale pentru Tineret doar imobilul situat în Calea Victoriei nr. 120, sectorul 1, București.

Ulterior, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2006* a fost abrogat acest pct. 1 din anexa la *Legea nr. 350/2006*, în considerarea faptului că prin această anexă se atribuie în patrimoniul Fundației Naționale pentru Tineret imobilul proprietate publică a statului, situat în Calea Victoriei nr. 120, sectorul 1, București, în care funcționează din anul 1990 o instituție simbol a vieții publice din România, respectiv Asociația „*Grupul pentru Dialog Social*”, reținându-se totodată că, prin *Hotărârea Guvernului nr. 1603/2004 privind darea unui imobil în folosință gratuită Asociației "Grupul pentru Dialog Social"*, s-a aprobat transmiterea aceluiași imobil în folosință gratuită a Asociației „*Grupul pentru Dialog Social*” (pentru o perioadă de 5 ani, și, respectiv, prin *Hotărârea Guvernului nr. 325/2005 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1603/2004, pentru o perioadă de 10 ani*);

- din prevederile *Hotărârii Guvernului nr. 1603/2004* rezultă că imobilul în cauză este în proprietatea publică a statului și în administrarea Ministerului Culturii și Cultelor pentru Muzeul Național al Satului „*Dimitrie Gusti*”.

3. Întrucât din textul **art. II** rezultă că la data de 27 ianuarie 2007 s-a înființat Fundația Națională pentru Tineret, prin Actul constitutiv autentificat sub nr. 183/2007, era necesar ca sediul, cu toate datele sale de identificare, să se menționeze explicit la art. I din inițiativa legislativă.

Sediul unei persoane juridice reprezintă o componentă a unuia dintre atribute, respectiv organizarea de sine stătătoare și care, potrivit art. 39 din Decretul nr. 31/1954 *privitor la persoanele fizice și persoanele juridice* „se stabilește potrivit actului care a înființat-o sau statutului”, iar potrivit art. 16 alin. (2) din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, cu modificările și completările ulterioare*, actul constitutiv cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute, sediul fundației (dar și patrimoniul inițial).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului